

отримання знань, так і до збереження власного здоров'я.

Отже, сучасні здоров'язберігаючі технології відіграють важливу роль у вихованні молоді. Активне використання здоров'язберігаючих технологій у закладах освіти відкриває багато перспектив для наукового опрацювання, враховуючи їх недостатність вивчення та постійний динамічний розвиток. Засобами змісту трудового навчання можна впливати на формування в учнів навичок уважного ставлення до особистого здоров'я. На уроках учні оволодівають системою техніко-технологічних знань, набувають умінь та навичок самостійної роботи з різними конструкційними матеріалами, використовуючи для цього з практичною метою інструменти, пристосування та прилади. При цьому в них формується сумлінне ставлення до процесу праці та її результатів. Дотримання та виконання всіх вимог щодо безпеки життєдіяльності дає змогу створити безпечні й сприятливі умови для успішного навчання та збереження життя й здоров'я учнів.

Список використаної літератури

1. Бойко Т. Здоров'язберігаючі технології і сучасна система освіти / Т. Бойко // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Педагогічні науки. – 2013.
2. Бойчук Ю. Створення здоров'язберігаючого освітнього середовища як проблема сучасної освіти / Ю. Бойчук // Наукові записки Кіровоградського держ. пед. ун-ту імені В. Винниченка. Серія: Пед. науки: зб. наук.праць. – Кіровоград : РВВ КДПУ імені В. Винниченка, 2009. – Вип. 77.– Ч.2. – С. 153 – 158.
3. Лозинський В. Техніки збереження здоров'я / В. Лозинський. – К. : Главник, 2008. – 160 с.
4. Лукьянченко М. Формування здоров'язберігаючої компетентності учнів: проблеми та перспективи // Молодь і ринок. – 2012. – №2 (85). – С. 76–79.

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЇ

*Белякова Т. Ю.
м. Полтава*

Спосіб життя та стан здоров'я населення України створюють загрозу, яка є істотним викликом для української держави на сучасному етапі її розвитку. Останніми роками істотно збільшилась кількість людей, які за станом здоров'я віднесені до спеціальної медичної групи.

Для розв'язання проблеми формування культури здоров'я майбутніх учителів технологій у процесі фахової підготовки необхідні науково-теоретичні передумови, відображені в працях учених, щодо: філософських засад здоров'язбереження, здорового способу життя, (В. Андрущенко, С. Горчак, В. Кремень, М. Кудрявцева, Ю. Лисицин, Л. Рубіна, І. Смирнов, Л. Сущенко та ін.); психологічних умов забезпечення фізичного та психічного здоров'я особистості, формування здоров'язбережувальної поведінки (С. Дерябо, В. Леві, А. Маслоу, Ю. Орлов, В. Ротенберг, В. Ясвін та ін.); теоретичних основ формування культури здоров'я як невід'ємної частини освітнього процесу (О. Антонова, М. Артюшина, Є. Бабич, А. Беркутова, О. Білик, Г. Злобин, Н. Литвинова, П. Лузана, Н. Ничкало, В. Орлов, Л. Пуховська, В. Радкевич, Г. Романова, В. Ягупов та ін.), специфічних принципів організації здоров'язбережувального навчально-виховного процесу (Г. Апанасенко, Л. Безматерна, О. Бондаренко, Н. Борисенко, І. Брехман, Є. Буліч, Л. Водогреева, В. Войтенко, Г. Долинський, А. Цина та ін.).

Швидкі темпи розвитку сучасного суспільства зумовлюють дедалі більш високі

вимоги до особистості та її здоров'я. Сучасній людині непросто зберегти здоров'я в умовах техногенно зміненого довкілля, забрудненого багатьма шкідливими для організму елементами фізичного, хімічного та біологічного походження, величезним обсягом різноманітних негативних психоемоційних впливів. Здоров'я, як відомо, визначають різні фактори: спадковість, якість життя, стан навколишнього середовища, традиції соціуму, якість медичного обслуговування тощо [5].

Учнівська молодь при вивченні технологій у 10-11 класах повинна ґрунтовно знати та дотримуватися правил техніки безпеки, досконало володіти навичками користування різними механізмами, інструментами і т. д.

Освітній процес у закладах середньої освіти, передбачає не тільки навчання та виховання, а й оздоровлення учнів, формування їхньої культури здоров'я, адже саме здоров'я значною мірою визначатиме конкурентоспроможність молоді України в XXI столітті.

Системний підхід до формування культури здоров'я учнівської молоді полягає у врахуванні в процесі вивчення технологій як істотних характеристик здоров'язбережувальних технологій та їх впровадженні, так і відповідних особливостей їхньої майбутньої професії.

Технологічний підхід передбачає, по-перше, спільну діяльність вчителя й учнів; по-друге, фіксує повний цикл регулювання учнями їхньої навчальної діяльності, спрямованої на оволодіння здоров'язбережувальними технологіями, та, по-третє, забезпечує створення комфортних умов діяльності суб'єктів освітнього процесу, що орієнтує вчителів на пошук і створення умов щодо розкриття, реалізації й розвитку особистісного потенціалу учнів 10-11 класів на уроках технології, спрямованого на формування культури здоров'я [2].

Культура здоров'я учнів – являє собою єдність пріоритету цінності здоров'я, активності з освоєння знань про основні напрями, методи, форми і засоби його ефективного формування, збереження і зміцнення [1].

Технологічна підготовка учнів 10-11 класів має бути спрямована на вирішення наступних завдань у сфері формування культури здоров'я, як:

- оволодіння знаннями про культуру здоров'я;
- цілеспрямоване зміцнення здоров'я;
- планомірне формування їхніх практичних умінь, навичок і здатностей технологічної діяльності.

Вирішення цих завдань сприятиме творчій реалізації основних функцій культури здоров'я учнів на уроках технології – аксіологічної, нормативної, захисної, діагностичної, корекційної, регулятивно-профілактичної, перетворювальної, творчої та прикладної [2].

Методика формування культури здоров'я в учнів на уроках технології буде результативним, якщо вона буде забезпечуватись як важлива складова їхньої загальної культури в контексті життєвого та професійного самовизначення, що не тільки виконуватиме важливу функцію щодо професійного розвитку на етапі навчання закладах середньої освіти, але й сприятиме технологічній соціалізації у процесі підготовки.

Для формування культури здоров'я учнів застосовується комплексна методика, що включає принципи, методи, форми реалізації професійно-прикладної фізичної підготовки у процесі вивчення технологій, відповідні форми, засоби та часткові методики. Це забезпечуватиме: вироблення стратегії формування оптимального внутрішньо шкільного середовища та організації навчання для збереження й зміцнення здоров'я учнів; створення середовища для реалізації навчального процесу, що сприяє гармонійному розвитку учнів; побудову навчального процесу на уроках технологій на

засадах взаємоповаги.

Таким чином, формування культури здоров'я учнів на уроках технології буде здійснено більш успішно, якщо активізувати комплексну методику, що включатиме принципи, методи, відповідні форми, засоби та часткові методики, які формуватимуть оптимальне внутрішньошкільне середовище та організацію навчання для збереження й зміцнення здоров'я учнів.

Список використаної літератури

1. Оржеховська В.М. Педагогіка здорового способу життя / В. М. Оржеховська // Шлях освіти. – 2006. – № 4. – С.29–32.
2. Формування здорового способу життя молоді проблеми і перспективи / О.О. Яременко, О. В. Вакулєнко та ін. – К. : Український ін-т соціальних досліджень, 2000. – 207 с.

ВИКОРИСТАННЯ БЕЗПЕЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ УЧНІВ ОСОБЛИВОСТЯМ ВИГОТОВЛЕННЯ ШТУЧНИХ КВІТІВ

*Гайдук Я. П.
м. Полтава*

У процесі трудового навчання учні на уроках вчать виготовляти різні об'єкти праці та вивчають різноманітні технології.

Аналіз навчальної програми «Трудове навчання» показав, що учні 7-8 класів вивчають технологію виготовлення штучних квітів. Цей вид діяльності сприяє естетичному вихованню та розвитку у школярів креативного мислення.

Дослідження науковців, педагогів показали, що проблемі навчання учнів декоративно-прикладному мистецтву присвячено праці Л. Гриценко, В. Мусієнко, Л. Савки, В. Титаренко, С. Чебоненка та інших.

Навчання школярів технологіям виготовлення штучних квітів спрямоване на формування у школярів практичних трудових навиків, творчої активності, вихованні художнього смаку. Уроки не тільки поєднують різноманітні види практичної роботи по виготовленню квітів, але й відкривають учням чудовий світ народного мистецтва, який несе в собі багатотіпові уявлення про красу, чарівність і гармонію, розвивають в них світогляд, спостережливість, пробуджують уяву і фантазію.

Аналіз літературних джерел показав, що існують на даний час різні технології складання штучних квітів. І деякі із них безпечні, а деякі – не є такими [1-3]. Розглянемо їх детальніше.

Перша технологія – це технологія виготовлення штучних квітів із тканини при допомозі металевих інструментів – бульок.

При виготовленні штучних квітів за цією технологією є чотири головні операції: 1) вирізування деталей; 2) гофрування листків і пелюсток; 3) зборка квітів; 4) зборка гілки чи букета.

Для виготовлення штучних квітів потрібно мати викрійки окремих частин квітки. Зберігають викрійки в окремих конвертах з підписом назви квітки і кількістю деталей.

Контур пелюсток і листків, за викрійкою, обводять на тканині олівцем і вирізають.

Гофрування деталей виконується за допомог бульок і різців. Але деякі квіти, як наприклад, жоржина, мак, і ін., гофрують руками, без інструменту.

Жилки на пелюстках і листках передають за допомогою різців. Перед гофруванням оцвітини і круглі підклейки чашечки необхідно проколоти шилом всередині, якщо це зробити пізніше, то гофрування буде зіпсоване.